

Urška Taufer, igralka in dramatičarka

Sprosti se med opazovanjem polžev

Pred kratkim se je pridružila ekipi Reke ljubezni kot Maja, o kateri nismo povsem prepričani, kaj ima za bregom. Da igra (potencialno) negativko, je Urški Taufer, ki je zaljubljena v gledališče, pa tudi v naravo in likovno umetnost, sicer v velik izziv, a njena resnična vzornica je bila dolgo Pika Nogavička.

Pravi, da se je njena ljubezen do dramskega krožka v osnovni šoli rodila spontano, šele potem je ugotovila, da se z igro ukvarjata njena mama in oče (Mojca Partljič in Vito Taufer, op. a.) in da je to zelo težek poklic. »Seveda sta me tudi opozorila, naj ne grem v to,« se smeji. A tako kot je legendarna Pika Nogavička, njena takratna vzornica, ki jo je v tretjem razredu osnovne šole tudi igrala, govorila, da ne bo nikoli odrasla, je Urška zatrjevala, da nikoli ne bo – igralka! Res se je odpravila študirat antične in humanistične študije na filozofsko fakulteto, a jo je čez eno leto vseeno prešinilo, da bi šla vsaj pogledat na sprejemne izpite na AGRFT. »Ko sem se pripravljala nanje, sem se za en teden umaknila od vseh in cele noči študirala vloge. Nikoli pozneje se nisem s takšnim veseljem pripravljala na vlogo.« se spominja Urška, ki ima tudi na same sprejemne izpite lepe spomine – imela je srečo, da jih je opravila v prvo in tako hočeš nočeš pristala v igralskem svetu. Ni pa samo igralka, preizkusila se je tudi kot dramatičarka, njen dramski prvenec pa nosi naslov Kako osvojiti fanta v štirih simpl korakih. »Delno sem črpala iz lastnih izkušenj, delno pa gre za splošen pogled na mladostniška leta, ko bi se rad osamosvojil, imaš težave s starši, prijatelji, ljubeznijo ... Skratka, vse, kar mladega človeka okupira, hkrati pa je besedilo parodija na šolstvo in neke vrste boj proti sistemu.« Z odzivom na predstavo je bila zelo zadovoljna, trenutno pa je morala dramsko pisanje postaviti na stran, saj je zaposlena tako z vlogo v Reki ljubezni kot z delom v matičnem gledališču SNG Nova Gorica. »Res sem vesela, da dobivam odlične možnosti za delo – kompleksne vloge in zanimive režiserje, ki vedo, kako angažirati mladega igralca, kar je pravzaprav največ, kar si lahko želiš. Trenutno tako niti ne čutim potrebe po pisanju, vendar ves čas zbiram gradivo, in ko me prime, bo verjetno nastalo še kaj.«

Če ne bi bila igralka, bi se najbrž ukvarjala z likovno umetnostjo. »Kadar koli imam čas ali sem na kakšnem potovanju, grem v galerijo. Lep kip ali slika me ganeta celo bolj kot kakšen film. Žal pa temu trenutno ne namenjam toliko časa, kot bi hotela.« Morda zato, ker ga mora nekaj kljub vsemu nameniti tudi bolj sproščujočim konjičkom, denimo sprehodom v naravi, ki jih združuje s prav posebno dejavnostjo, smeje se pojasnjuje: »Hodim in gledam polže. To je takšna meditacija, da si jo težko predstavljáš! Polži so res čudo narave. Arhitektura njihovih hišic je neverjetna, kakšna simetrija, pa niti dve si nista podobni. In potem ta obrazek, ki pride ven, pa rožički ... V vsem tem hitenju gledati enega takega polžka, kako samo obstaja na nekem listu, je res sproščujoče.« Pa živi kje v naravi, ki ji omogoča, da se s tem hobijem lahko ukvarja vsak dan? »Pravzaprav sva s fantom ravno sredi iskanja stanovanja in odločava se, ali bi ostala v Ljubljani ali šla raje kam na obrobje, kjer bova bližje naravi. Meni bi bila tudi ta druga možnost super. Počasi nama bo že uspelo – tako kot polžku!«

Lara Paukovič